

המתנה
י"א ניסן תרס"ב-תשע"ג
שלי לרבי

ילדי האנוסה'

נותנים מתנה לרבי

סיפורים על הרבי

אסימות

לימוד יומי

כפתח החוברת

לדיק יקריק!

לרגל יום הולדתו של הרבי י"א בניסן, ביקש הרבי מאיתנו-החסידים מתנת רוחניות - לימוד תורה ומעשים טובים.

בשנה זו, נתאחד יחד כל תלמידי ותלמידות מוסדות חב"ד בארץ הקודש וניתן לרבי מתנה ייחודית.

מידי יום נאזין במערכת הטלפונית לסיפור מילדותו של הרבי, ניישם את המשימה היומית שניתנה לנו בעקבות הסיפור ונלמד את השיעורים היומיים המתאימים לכל יום.

אין ספק, כי בזכות ביצוע המשימות הטובות ולימוד התורה, נקרב את הגאולה ובעזרת השם נזכה עוד בחודש ניסן זה, לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בברכה,
הנהלת רשת אהלי יוסף יצחק

המתנה
י"א ניסן תרס"ב-תשע"ג
שלי לרבי

פרטק אישיק

שם פרטי: _____

שם משפחה: _____

כיתה: _____

יו"ל ע"י רשת אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש בארה"ק
מיסודו ובנשיאותו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

יו"ר ההנהלה: הרב יוסף יצחק אהרונב

מנכ"ל: הרב ישראל בוטמן

עריכה ראשית: אליהו בן מרים

כתיבה: גב' רחלי הבר

ניקוד: ר' אבי פרלשטיין

איורים: גב' נחמה לייבלר

עיצוב, עימוד והדפסה: Creative מיזם

לואדיק חת"ת

אני מריח ריח של שריפה. אולי חלילה יש דליקה באיזה מקום?

לא נראה לי, אבל אין לך מה לדאוג. עם כל המים של הנקיונות לפסח והמים שהכנו לנטילת ידיים - נוכל בקלות לכבות את האש.

דווקא בפרשת שבוע, בחומש היומי מסופר על אש מיוחדת, אש התמיד שאפילו הגשמים לא כיבו אותה.

חואה

ויקרא פרק ו, א-ג: וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֵלָה הוּא הָעֵלָה עַל מִזְבֵּחַ קֹל הָעֵלָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדַּח בּוֹ: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֶּד וּמִכְנָסֵי בֶד יִלְבֹּשׁ עַל בָּשָׁרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂמוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ:

כשאני חושב על הניסים הגדולים שהיו בבית המקדש, אני מרגיש ממש רצון לקיים את המצוות ולהיות מחובר לה' ולקדושתו.

ומה אני אעשה, שאני לא חושב כל כך לעומק ולא מרגיש כזה רצון?

התשובה נמצאת בתניא היומי. כל יהודי הוא צאצא של אברהם, יצחק ויעקב, והוא מקבל מהם בירושה רגש של אהבה ויראה לה', רק צריך לזכור ולעורר את הרגשות הללו. עובדה, שבכל הדורות אפילו יהודים פשוטים מסרו את הנפש על קידוש ה'.

תניא

ומי שדעתו קצרה לידע ולהתבונן בגדולת אין סוף ברוך הוא, להוליד האהבה מבינתו בהתגלות לבו וכן היראה במוחו ופחד ה' בלבו רק שזוכר ומעורר את האהבה הטבעית המסותרת בלבו... היראה והאהבה הטבעיות המסותרות בלב כל ישראל כי הן ירושה לנו מאבותינו וכמו טבע בנפשותינו כנזכר לעיל.

יש כאלו שבכלל לא רואים אצלם אהבה ויראה לה'. תראו למשל את הילד של השכנים, מסתובב ואומר מילים לא יפות ברחוב ומציק לילדים.

אולי צריך להעיר לו ולצעוק עליו? זה ממש לא יפה להתנהג כך!

ה'יום יום' מלמד אותנו לפנות לכל יהודי בצורה יפה שתדבר אל ליבו ותקרב אותו, "ימין מקרבת". אני מציע שנסביר לו כמה חשוב לדבר בנחת ובשפה נקייה.

פתאק יואי

הנסיון הראה אשר כשממעטים בחקירות ועובדים בסדר ובתוקף, על פי הנעימות של תורה, ימין מקרבת ושומא דוחה, אזי פועלים בוודאי, ובפרט בעניינים העיקריים מעקרי הדת.

להאזנה להאשך הסיפור והאסיאה היואית,
חייא 3140800-077, הקישו את הקוד האישי וצנו אל עמדת הטלוויזיה היואית.

איזה כיף להתחיל את היום בנטילת ידיים ליד המיטה. צ'יק צ'ק התארגנתי, התפללתי וכעת אני מתחיל בנקיונות. אני רוצה לנקות את התריסים עם הצינור של המים!

אתם מכירים את השיר על הפסוק "ושאבתם מים בששון, ממעיני הישועה"? כל הזמן 'שואבים' פה מים: בלילה הכנו נטלה לנטילת ידיים, ועכשיו כולם עסוקים במים - רוחצים את המשחקים, ושוטפים את הבית כחלק מהניקיון לקראת חג הפסח.

לואדיק הלכה

"שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום" - חודש לפני פסח, מתחילים להתכונן לחג הפסח, בלימוד ובמעשה. יש לנקות את הבית לפני פסח, כחלק ממצוות 'ביעור חמץ' ולהוציא את החמץ מהארונות, ומכל החורים והסדקים. נוהגים גם לנקות את הכיסים של הבגדים, כדי לוודא שלא נשאר שם חמץ.

(עפ"י קשו"ע סימן קיא, סעיף ג)

כתבו את האסיאה היואית אותה היצאתם

האתנה שלי לרבי

העשועון שלי

מצאו את המילה המשותפת לכל קבוצת מילים.

למשל: כנסת, חב"ד, מדרש: מילה משותפת 'בית' - בית כנסת, בית חב"ד, בית מדרש.

שלנו | בששון | אחרונים

פסח | שמח | לאילנות

שבת | פסח | ובקר

ליל | פסח | הכל ב..

מוציא | שמורה | עבודת יד

תשובה

אשכנזי | אשכנזי | אשכנזי

לואדיק חת"ת

חוא

ויקרא פרק ו, יב-יד: וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֶה קָרְבֵּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ בְּיוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאֹפֶה סֵלֶת מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: עַל מַחֲבַת בִּשְׁמֹן תַּעֲשֶׂה מִרְכָּכַת תְּבִיאָנָה תִּפְיֵנִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רֵיחַ נִיחָח לָהּ:

לא תמיד זה קל לעשות מה שהורים מבקשים ולעזור. לפעמים יש לי חשק לשחק או לנוח, וצריך להתגבר.

נכון, לכל אדם יש בחירה איך להתנהג, וכמובן - עלינו לבחור בדרך הטובה. מבחינה זו, לנו יש התמודדות יותר מאשר למלאכים. כי למלאכים אין נסיונות וקשיים, והם תמיד עושים את תפקידם בקלות ובאופן טבעי. ואילו אנו צריכים להתאמץ ולהתגבר כדי לעשות את רצון ה'. לכן, כאשר אנו מתגברים - אנו יכולים להגיע לדרגה גבוהה אפילו יותר מהמלאכים.

תניא

פרק לט ומפני זה גם כן נקראים המלאכים בשם חיות ובהמות כדכתיב ופני אריה אל הימין וגו' ופני שור מהשמאל וגו' לפי שאינם בעלי בחירה ויראתם ואהבתם היא טבעית להם כמו שכתוב ברעיא מהימנא (=בזוהר) פרשת פנחס ולכן מעלת הצדיקים גדולה מהם (=מהמלאכים).

אז מה כבר ניקיתם? אצלי, רוב החדר נקי לפסח ועל דלת החדר, ליד השלט 'חדר צבאות ה' הדבקתי שלט נוסף 'נקי לפסח'.

יש לי חידה. מה היה כתוב על הדלת בביתו של רבינו הזקן? את התשובה תמצאו ב'יום יום' של היום.

פתאק יואי

כיניו משפחה של רבינו הזקן: ברוכאוויטש. כיניו משפחה של בנו אדמו"ר האמצעי: שניאור. כיניו משפחה של ה'צמח צדק': שניאורסאהן.

העסועון שלי

מצאו מי הנשיא של כל שבט. תוכלו לבדוק האם התשובה נכונה בסידור, בנוסח 'אמירת הנשיאים לחודש ניסן' או בחומש במדבר פרק ז.

נחשון בן עמינדב	זבולן
נתנאל בן צוער	יששכר
אליאב בן חלן	דן
אליצור בן שדיאור	גד
שלמיאל בן צורישדי	נפתלי
אליסף בן דעואל	ראובן
אלישמע בן עמיהוד	אפרים
גמליאל בן פדהצור	אשר
אבדין בן גדעני	בנימין
אחיעזר בן עמישדי	יהודה
פגעיאל בן עכרן	מנשה
אחירע בן עינן	שמעון

להאזנה להאשך הסיפור והאסיאה היואית, חייא 3140800-077, הקיש את הקוד האישי וענו על טבלת הטריזיויה היואית.

האמת היא, שכבר מראש חודש ניסן נכנסתי לתפקיד של 'עוזר' בבית. בכל יום יש לי תפקידים ומשימות של עזרה בהכנות לפסח.

לא רק אתה התחלת עבודה חדשה בחודש ניסן, גם בני ישראל, כשהיו במדבר - הקימו את המשכן באופן סופי בראש חודש ניסן.

לואדיק הלכה

בראש חודש ניסן בני ישראל הקימו את המשכן במדבר, והחלו לעבוד בו. מיד לאחר הקמת המשכן, ציינו את 'חנוכת המשכן' כשבכל יום נשיא של שבט אחר הקריב קרבן. לזכר 'חנוכת המשכן' נוהגים להוסיף קטע בתפילה: מראש חודש ועד י"ג בניסן קוראים בכל יום קטע מהחומש, בו מסופר על הנשיא שהקריב קרבן באותו יום (במדבר פרק ז). הקטעים מופיעים בסידור תחת הכותרת "אמירת הנשיאים בתחילת חודש ניסן". בכל יום אחרי אמירת הפסוקים המתאימים לאותו יום, אומרים נוסח של 'יהי רצון'.

(עפ"י קשו"ע סימן קז סעיף א)

כתבו את האסיאה היואית אותה היצעתם

האתנה שלי לרהי

לואדיק חת"ת

נכון, זה ממש חשוב להודות לה' וגם ממש קל ופשוט. אתם יודעים? פעם זה היה יותר מסובך, בשביל להגיד לה' תודה - היו צריכים לנסוע לבית המקדש ולהקריב קרבן תודה.

חוא

ויקרא פרק ז, יא-יג: וְזֹאת תֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַה': אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבֻּהָ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצּוֹת מְשֻׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מְרֻבֶּכֶת חֲלֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן: עַל חֲלֹת לֶחֶם חֲמֵץ יִקְרִיב קֶרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו:

וואו! זה נשמע לי כל כך מיוחד, להגיע לבית המקדש, להקריב קרבן - בטוח מרגישים קירבה לה'. לעומת זאת, כשאני פותח בבוקר את הסידור מתוך הרגל - לא תמיד אני מרגיש התלהבות ואהבה מיוחדת.

גם אם אנחנו לא כל כך מתרגשים בתפילה, בכל זאת לכל יהודי יש רגש של אהבה ויראה לה', בירושה מאברהם אבינו. לכן, כל תפילה או מצווה שאנו מקיימים מביאים עליה לנשמה ומקרבים אותה אל הבורא.

תניא

וכן שאר כל נשמות ישראל, שעבדו את ה' בדחילו ורחימו המסותרות בלב כללות ישראל אין עולות לשם רק בשבת וראש חודש לבד דרך העמוד שמגן עדן התחתון לגן עדן העליון שהוא עולם הבריאה הנקרא "גן עדן העליון" להתענג על ה' וליהנות מזיו השכינה.

אני הייתי רוצה להיות כהן בבית המקדש, ולזכות להקריב את הקרבנות.

לכל שבט יש תפקיד שונה ומיוחד. כך גם לכל יהודי יש את התפקיד המיוחד שלו, להשתמש ולעבוד עם הכשרונות והתכונות שה' נתן לו. הי, בדיוק על זה כתוב ב"יום יום".

פתאם יואי

כל נשמה יש לה עבודה פרטית במוחין (=בלימוד והבנה בשכל) ומדות כפי טבעה וענינה. וכתוב "מאויבי תחכמי", מההטיות הרעות שמרגיש במדותיו הטבעיות, מזה מתחכם ויודע איך לכלכל תיקון מדותיו ושעבוד הכוחות שלו בעבודת השם יתברך.

העסועון שלי

התאימו בין התפילה לבין הדמות שחיברה את התפילה, וכתבו את האותיות שהתקבלו לפי הסדר. אם תחברו נכון, תקבלו ביטוי מהאותיות שבסוגריים.

שחרית	יהושע [א]
מנחה	דוד המלך [ד]
ערבית	יצחק [פ]
"הזן את העולם"	אברהם [י]
"נודה לך"	משה [מ]
תהלים	יעקב [ה]

אהו הביטוי?

להאזנה להאשך הסיפור והאשיאה היואית,
חייא 3140800-077, הקישו את הקוד האישי וענו על שאלת הטריוויה היואית.

התפילה זו גם הזדמנות בשבילנו להודות לה' על כל הדברים הטובים שנתן לנו: משפחה, חברים, וכל מה שאנו צריכים. שימו לב, בחודש ניסן התפילה שונה מעט מהתפילה הרגילה.

לואדיק הלכה

רוב הימים בחודש ניסן נקראים 'ימים טובים' בגלל חנוכת המשכן וחג הפסח, ולכן בכל חודש ניסן אין אומרים 'תחנון' בתפילה. 'תחנון' הוא קטע של וידוי, אותו אומרים אחרי תפילת שמונה עשרה בשחרית ובמנחה וכן בקריאת שמע שעל המיטה, ובו מתוודים על החטאים: "אשמונו, בגדנו וכו'". בימים שלא אומרים תחנון, יש קטעים נוספים בתפילה שאין אומרים, כפי שרשום בסידור לפני הקטעים הללו "ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה". לפני ברכת המזון אומרים "שיר המעלות" במקום "על נהרות בבל". בתפילת מנחה של שבת, אין אומרים "צדקתך".

(עפ"י קשו"ע סימן קז סעיף א)

כתבו את האשיאה היואית אותה היצעתם

האתנה שלי לרהי

לואדיק חת"ת

איזה כיף, אחרי שנסיים לנקות את החדר שלי לפסח, אמא תקח אותי כדי לקנות בגד חדש, לכבוד החג.

בדיק על זה מסופר בפרשה. לקראת התחלת העבודה במשכן, משה רבינו הליש את אהרון ובניו בגדי כהונה, ומשח אותם בשמן כדי להכשיר ולקדש אותם לעבודת המשכן.

חומא

ויקרא פרק ח פס' ו-ט: וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמַּיִם: וַיָּתֵן עָלָיו אֶת הַכֹּהֲנֵת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּאַבְנֵט וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת הַמַּעֲלִיל וַיָּתֵן עָלָיו אֶת הָאֶפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד לוֹ בֹּו: וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת הַחֹשֶׁן וַיָּתֵן אֶל הַחֹשֶׁן אֶת הָאֹרִיִּים וְאֶת הַתָּמִים: וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוֹל פָּנָיו אֶת צִיץ הַזָּהָב נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה:

הלוואי שיכולתי לפגוש את משה ואהרון, ואת כל

הצדיקים.

בעזרת ה', כשמשיח יבוא כולנו ניפגש לאחר תחיית המתים. בינתיים, הנשמות של הצדיקים נמצאות ליד הקב"ה. הצדיקים קשורים כל כך לה' ורוצים רק מה שה' רוצה, עד שאין להם שום רצון משל עצמם. לכן, הנשמה שלהם מגיעה למקום גבוה יותר, לעולם האצילות.

תניא

ועולם האצילות שהוא למעלה מהשכל וההשגה וההבנה לשכל נברא כי חכמתו ובינתו ודעתו של אין סוף ברוך הוא, מיוחדות שם בו בתכלית היחוד ביחוד עצום נפלא ביתר שאת ויתר עז לאין קץ מבעולם הבריאה.

אני ממש עשיר! השבוע עזרתי לשכן המבוגר שלנו

לסחוב את השקיות מהמכולת והוא הביא לי מתנה

סכום של כסף.

אתה באמת עשיר, ולא רק בגלל הכסף. אני חושב שהרווח האמיתי הוא העזרה והמצווה שעשית. בא תקרא ב'יום יום'.

פתק יואי

העושר היהודי אינו בבתים וממון, העושר היהודי הנצחי הוא כשאנו יהודים שומרי תורה ומצוות, ומביאים לעולם בנים וצאצאים שומרי תורה ומצוות.

להאזנה להאשך הסיפור והאשיאה היואית,
חייגו 3140800-077, הקישו את הקוד האישי וצנו על סמלית הטרווייה היואית.

היום, אמא בקשה ממני להפעיל את אחי הקטן, ומחר התפקיד שלי יהיה להכין שלטים של 'חמץ' ולא לפסח' ולהדביק אותם על כל הארונות בהם יש חמץ שמוכרים לגוי.

לואדיק הלכה

בפסח אסור לאכול חמץ, וגם אסור שיהיה ברשותנו חמץ. אם יש בבית חמץ אפשר למכור אותו לגוי לפני החג, וכך החמץ אינו נחשב שלנו. את המכירה לגוי מבצעים באמצעות שטר מיוחד שמעבירים לרב.

החמץ המכור צריך להיות סגור ומסומן בצורה בולטת שלא תהיה אליו גישה במהלך ימי הפסח בטעות. דלתות שקופות של ארונות בהם נמצא חמץ או כלים שמשתמשים בהם בחמץ כדאי לכסות בנייר.

(עפ"י קשו"ע סימן קי"ד סעיף א)

כתבו את האשיאה היואית אותה היצעתם

האתנה שלי לרהי

העשועון שלי

מצאו בתפזורת את שמות בגדי הכהן הגדול (תוכלו להעזר בחומש היומי)

ג	ד	ו	פ	א	ב
מ	ע	י	ל	ב	צ
ד	ה	ח	ש	נ	י
כ	ת	נ	ת	ט	צ
מ	צ	נ	פ	ת	א
מ	י	ס	נ	כ	מ

אהק הכלדיק?

לואדיק חת"ת

אנחנו מוסיפים כל כך הרבה מעשים טובים, במיוחד עכשיו, כהכנה ליום הולדתו של הרבי. מתי כבר נזכה לראות את הרבי, נשיא הדור, מוביל אותנו לגאולה ולבית המקדש השלישי?

כן, הלוואי שנזכה כבר לבנין בית המקדש. זה ממש מזכיר לי את החומש היומי, בו לומדים על משה רבינו, שאסף את כל ישראל כדי להשתתף במעמד המיוחד של הכשרת הכוהנים לכבוד התחלת העבודה במשכן. הנה, תראו.

חומש

ויקרא פרק ח, פס' יד-טז: וַיִּגֶשׂ אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת וַיִּסְמֹךְ אֶהָרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאֹת: וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת הַדָּם וַיָּתֵן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיִּחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו: וַיִּקַּח אֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרֵת הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת חֻלְבֵּהוּ וַיִּקְטֹר מִשָּׁה הַמִּזְבֵּחַ:

העיון שלי

לפניכם חפצים שונים. חשבו כיצד באמצעות החפץ אפשר לקיים מצווה ולהתחבר לה!

אתה יכול להיות בטוח שכל מצווה מקרבת אותנו יותר ויותר לגאולה. וחושך מזה, כל המצוות שאנו מקיימים יש להם שכר. מעבר לשכר בעולם הזה, כמו אריכות ימים וכדומה, השכר האמיתי הוא ה'מצווה' - **הצוותא** (=יחד) והחיבור. כאשר מקיימים מצווה, הנשמה שלנו מתחברת עם הקב"ה, וככל שהמצווה יותר זכה כך הנשמה זוכה להגיע למדרגה גבוהה יותר.

תניא

והנה שכר מצווה מצוה פי' שמשכרה נדע מהותה ומדרגתה ואין לנו עסק בנסתרות שהם צדיקים הגדולים שהם בבחינת מרכבה רק הנגלות לנו שאחריהם כל אדם ימשוך לידע נאמנה מהות ומדרגת עבודת ה'.

לא כל כך הבנתי, איך על ידי המצווה אנו מתחברים לה?

כאשר מישוה פונה אליך ואתה ממלא את בקשתו, הקשר ביניכם מתחזק. כך גם כאשר אנו ממלאים את רצונו של ה'. תוכל לקרוא על כך בהרחבה ביום יום, ח' חשוון.

פתאם יואי

מצווה לשון צוותא וחיבור. ויובן במשל גשמי: איש פשוט ביותר יש לו ביטול פנימי אל החכמה ומעלת החכם. והיה כאשר החכם יצווה לאיש הפשוט לעשות איזה דבר בשבילו, הנה בציווי זה נולד מציאותו של האיש הפשוט... וציווי זה מאחד את החכם הרם ונעלה עם האיש הפשוט ביותר, והנמשל מובן.

להאזנה להאשך הסיפור והאסיאה היואית

חייטו 3140800-077, הקישו את הקוד האסי וצנו על שאלת הטרינויה היואית.

במה אתם עסוקים? אחרי שסיימתי לטטוף כלים, אמא הרשתה לי ללכת כדי להתכונן עם החברים כראוי ליום הולדתו של הרבי.

לואדיק הלכה

הי, איך אתה מתכונן ל"א בניסן, יום הולדתו של הרבי?

בדרך כלל קונים מתנה כשיש למישוה קרוב יום הולדת. יש לך רעיון איזו מתנה אפשר לתת לרבי?

הרבי תמיד הסביר שהוא רוצה 'מתנות רוחניות' - הוספה בתורה, בתפילה, ובמעשים טובים. אני חושב לקבל החלטה טובה ולהוסיף בכיבוד הורים לא רק היום, אלא לתמיד. זו תהיה המתנה שלי לרבי.

רגע, מה דעתכם לארגן מחר איזו מסיבת יום הולדת?

רעיון טוב, נעשה מסיבה של התקשרות לרבי - נספר סיפור על הרבי, נגן ניגונים שהרבי לימד אותנו - הוא אלוקינו, אתה בחרתנו - וכמובן, נאמר את פרק התהילים החדש של הרבי - פרק קי"ב.

אז הנה, למדנו איך חוגגים את יום ההולדת של הרבי: מכינים 'מתנה רוחנית' - החלטה טובה, אומרים את פרק התהילים של הרבי, ומוסיפים בהתקשרות לרבי על ידי סיפורים וניגונים הקשורים לרבי.

כתבו את האסיאה היואית אותה היצעתם

האתנה שלי לרבי

לואדיק חת"ת

במצרים בני ישראל היו עבדים לפרעה, אך כאשר יצאו ממצרים והקימו את המשכן במדבר - זכו לעבוד את מלך מלכי המלכים - הקב"ה.

היום בחומש, עדיין לומדים על הקרבנות שהביאו הכהנים בימי המילואים, המציניים את התחלת עבודתם במשכן.

חוא

ויקרא פרק ח, פס' כב-כד: וַיִּקְרַב אֶת הָאֵל הַשָּׁנִי אֶל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶהָרֹן וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵל: וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מִשָּׁה מִדָּמּוֹ וַיָּתֵן עַל תְּנוּפֹת אֶזְרָאֵן אֶהָרֹן הַיִּמָּנִית וְעַל בְּהֵן יְדוֹ הַיִּמָּנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלוֹ הַיִּמָּנִית: וַיִּקְרַב אֶת בְּנֵי אֶהָרֹן וַיָּתֵן מִשָּׁה מִן הַדָּם עַל תְּנוּפֹת אֶזְנָם הַיִּמָּנִית וְעַל בְּהֵן יְדָם הַיִּמָּנִית וְעַל בְּהֵן רִגְלָם הַיִּמָּנִית וַיִּזְרַק מִשָּׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

העסונו עלי

מה הקשר של כל אחד מהאיורים לחומש היומאי?

אשמח להמשיך וללמוד איתך, אך קודם כל עלי לסיים את התפקיד הקבוע שלי ביום שישי, בהכנות לשבת.

כשאתה מנקה ומתכוון לשבת, אל תשכח לומר "לכבוד שבת קודש". לפעמים אנו עושים מעשים טובים מתוך הרגל, אבל חשוב גם לזכור ולשים לב שאנו זוכים ומקיימים את רצון אבינו שבשמיים. גם בתניא היומי מסביר אדמו"ר הזקן את המעלה של קיום מצווה 'לשם שמיים'.

תניא

והיינו, אפילו אם אינו עוסק שלא לשמה ממש לשום איזה פניה חס ושלום, אלא כמו שכתוב "ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה" פירוש: מחמת הרגל שהורגל מקטנותו, שהרגילו ולימדו אביו רבו, לירא את ה' ולעבדו, ואינו עוסק לשמה ממש.

הי, לאנ נעלמת? כבר מזמן סיימתי לסדר את החדר וחיכיתי לך, שנוכל ללמוד יחד.

לכבוד יום ההולדת של הרבי החלטתי לעשות 'חשבון נפש' קצר ולחשוב על ההתנהגות שלי בשנה האחרונה. בא תראה, כתוב על זה ב'יום יום'.

פתאק יואי

ביום ההולדת על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה - ישוב ויתקנם.

לא, אין לי כוח, ובכלל לא בטוח שנבין מה שנלמד.

זהו, שחקנו הפון היום. אולי נלך ללמוד קצת?

בשביל ללמוד צריך להתאמץ ולהשקיע אתה יודע כמה שהרבי השקיע בלימוד? תשמע סיפור...

להאזנה להאשר הסיפור והאסיאה היואית, חייא 077-3140800, הקיש את הקוד האישי וצאנו אל עולת הטיוויה היואית.

אנחנו נמצאים ביום מיוחד, ממש יום גדול! מקווה שאצליח לנצל את הזמן ולהגיש לרבי מתנה מכובדת של מלא מעשים טובים.

איזה יופי, היום אנו חוגגים יום גדול ומיוחד, וגם השבת נקראת שבת הגדול.

לואדיק הלכה

'שבת הגדול' זוהי השבת שלפני חג הפסח, ונקראת כך בגלל כמה סיבות:
א. בשבת זו התרחש נס **גדול** כאשר בני ישראל לקחו את הכבשים בשביל קרבן פסח. כאשר הבכורות של מצרים שאלו אותם 'מדוע לוקחים את הכבשים?' בני ישראל סיפרו להם שעוד מעט ישחטו את קרבן פסח וה' יהרג את הבכורות. בעקבות זאת הבכורות נלחמו ופגעו באנשי מצרים, כדי שישחררו את בני ישראל.
ב. נוהגים שבשבת זו, **הגדול** - הרב דורש הלכות חג הפסח לציבור.
בשבת אחר הצהריים נוהגים לומר קטעים מתוך ההגדה, מ'עבדים היינו' עד סוף הקטע של 'דיינו', המסתיים במילים 'לכפר על כל עונותינו'.

כתבו את האסיאה היואית אותה היצעתם

האתנה עלי לרהי

לואדיק חת"ת

כמעט כל הבית כבר נקי לפסח. בסעודות שבת עוד אוכלים חמץ, ולכן אמא הודיעה: "אף אחד לא קם מהשולחן עד שאני נותנת אישור שהוא ניער את החמץ".

זה מזכיר לי שאהרון ובניו לא יכלו לצאת מהמשכן בשבועת ימי המילואים, בהם התאמנו בעבודות המשכן.

חוא

ויקרא פרק ח, פס' לג-לה: וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִלְאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדֵכֶם: כְּאִשֹּׁר עֲשֵׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִנָּה יִדְוֹד לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁמְרַתְם אֶת מִשְׁמֶרֶת ה' וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צִוִּיתִי:

אתה יודע, התעייפתי קצת מהלימוד היומי בחוברת. אני כעת לומד רק בשביל הפרסים. אז אולי עדיף שבכלל לא אלמד?

התשובה לשאלה שלך - נמצאת בדיוק בקטע התניא היומי. תלמד ותראה שתמיד כדאי ללמוד ולהוסיף במעשים טובים, גם אם זה לא לשם שמים, אלא בשביל פרסים וכדומה. כי בסופו של דבר כשאדם חוזר בתשובה - כל המעשים הטובים ומה שלמד מתעלה.

תניא

ולכן אמרו רז"ל: "לעולם יעסוק אדם וכו' שמתוך שלא לשמה בא לשמה". בודאי שבודאי סופו לעשות תשובה בגלגול זה או בגלגול אחר כי לא ידח ממנו נדח אך כשעושה סתם לא לשמה ולא שלא לשמה אין הדבר תלוי בתשובה אלא מיד שחוזר ולומד דבר זה לשמה, הרי גם מה שלמד בסתם מתחבר ומצטרף ללימוד זה.

עכשיו אני מרגיש כמו חייל שעמד במשימה. למרות שהיה לי קשה, הצלחתי ללמוד. לא סתם קוראים לנו הילדים "חיילי צבאות ה'".

האמת היא שעם ישראל כולו זכה לכינוי "צבאות ה'" ביציאת מצרים. רוצה להבין למה? בא נקרא ביחד.

פתק יואי

מזמן יציאת מצרים נקרא בני ישראל - **צבאות ה'**. ההבדל בין עבדים לבין צבא, הוא: עבד עושה עבודת רבו... ויש בזה יגיעה ועמל רב, אבל אין זה ענין של מסירות נפש. 'צבא' הם עבדים שעובדים ביגיעה רבה ועמל ובמסירות נפש... והם מתנהגים על פי הוראת מצביאם. והנה, נשמות ישראל במצרים היו בתכלית השפלות בעיניו קשים ומרים, ועם זה לא שינו שמם ולשונם ולבושיהם, ועמדו על משמרתם בתכלית החוזק כי ידעו שהקב"ה הבטיח לגאול אותם... וזו התנהגות של צבא.

מחר יהיה הקרב הגדול נגד החמץ!

אחרי הכנות ופעולות נקיון נמרצות, באמת הגיע הזמן לערוך בדיקת חמץ.

ויש גם מארב. זוכרים את עשרת ה'פיתים' - החתיכות שמחביאים?

לואדיק הלכה

ביום ראשון, י"ג בניסן בערב, לאחר שניקו את הבית היטב מחמץ, עורכים את 'בדיקת חמץ' באמצעות נר שעווה ונוצה. לפני הבדיקה לוקחים 10 חתיכות של חמץ (שאינו מתפורר, כמו ביגלה וכדומה) ועוטפים בנייר. את החתיכות מניחים במקומות שונים בבית (כדאי לרשום היכן). לאחר מכן, מברכים "על ביעור חמץ ובדקים בכל מקום בבית שעלול להיות בו חמץ. (עפ"י קשו"ע סימן קי"א, סע' א-ג)

העיון שלי

בכל משפט מסתתר מאלל שהוא חמץ, מצאו אותו. לדוגמה: יש בצלחת פלח מהתפוז = לחם

מי היה עוג? הענק שניצל מהמבול	אני כל הזמן שוכח להביא סנדוויץ לכתה	אל תשכח בסוף להפעיל את המכשיר
רובי גלה לי סוד כמוס	התבלבלת, זוהי הכפית החלבית	

דומדים חת"ת

אני כבר מחכה לחגיגה הגדולה של ליל הסדר.

בינתיים, תוכל ללמוד על החגיגה שערכו בני ישראל ביום השמיני למלואים, בו הקימו את המשכן באופן סופי.

emin

וּיִקְרָא פֶּרֶק ט, פֶּס' א'-ד: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן
סַח לָךְ עֵגֶל בָּן בָּקָר לְחִטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרֵב לִפְנֵי ה': וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבָּר לֵאמֹר קָחוּ
שְׂעִיר עִזִּים לְחִטָּאת וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: וְשׁוֹר וְאַיִל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי ה' וּמִנְחָה
בְּלוֹלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם ה' נִרְאָה אֵלֵיכֶם:

שנה שעברה התאמצתי להשאיר ער בליל הסדר, רק כדי לספר לחברים שהצלחתי. השנה, אני מקווה להיות ער כדי להשתתף ולהקשיב להסברים של אבא.

מצוין, כך אתה מרוויח כפול. קודם כל השנה תחגוג את ליל הסדר בשביל המצוה, ובנוסף - גם ליל הסדר שלך משנה שעברה ישתדרג ויגיע לדרגה גבוהה יותר. כאשר אנו מקיימים מצוה "שלא לשמה" - לא לשם שמים, אלא להנאתינו, המצוה נשארת בדרגה נמוכה יותר. וכאשר חוזרים ומקיימים את המצוה באופן ראוי - גם המצוה שהיתה בדרגה נמוכה עולה ומתקדשת.

תניא

פרק מ אך כל זמן שלא חזר ולמד דבר זה לשמה אין לימודו עולה אפילו ב' ספירות המאירות בעולם היצירה והעשייה כי הספירות הן בחינות אלהות ובהן מתלבש ומתייחד אור אין סוף ברוך הוא ממש ובלא דחילו ורחימו לא יכלא לסלקא ולמיקם קדם ה'.

אני ממש מרגיש שגדלתי. אפילו למדתי פירושים על ההגדה, ורשמתי אותם לעצמי כדי שאוכל לומר אותם בליל הסדר.

אתה יודע מה ה'צמח צדק' כתב כשהיה כמעט בגיל שלנו? בא תשמע.

פתח יומי

היולול של כ"ק ה'צמח צדק'. נסתלק שנת תרכ"ו בליובאוויטש. ושם מנוחתו כבוד (=קבורתו).
מסיפורי אאזמו"ר המהר"ש: ה'צמח צדק התחיל לכתוב נגלה ודברי אלוקים חיים בהיותו בן
שנים עשרה שנה.

היום אנחנו עוד יכולים לשבת ביחד ולהנות מ'סעודת חמץ'.
מחר, בשעה הזאת, כבר יהיה אסור לאכול חמץ.

מה הבעיה? נאכל מצה.

סומדיק העכה

מחר, יום שני י"ד בניסן, ערב פסח - יש לבער את החמץ.
 מותר לאכול חמץ עד השעה 9:42. יש לשרוף ולבטל את כל החמץ שנשאר (ולא נמכר), עד השעה 10:43.
 ב"ד בניסן אסור לאכול מצה, ונוהגים שלא לאכול גם משאר סימני הסדר, כדי שבליל הסדר יאכלו את המצה ושאר הסימנים בתאבון. בתפילת שחרית לא אומרים 'מזמור לתודה' ולא 'למנצח'.
 (עפ"י קשו"ע סימן קיג, סעיף א-ה)

העצמון שלי

בכל קערה רשום אחד מסימני הסדר, סדרו את האותיות כך שיתקבל שם של סימן מתאים.

האזנה לסיפור ולמשיאה היואית

חייטן 3140800-077,

הקישו את הקוד האישי

וענו על שאלת הטריזיוה היואית.

הקוד האישי שלי

אס'
אוסז

כיתה

אס'
אישי